

ACTIVITATS A REALITZAR AMB EL CONTE *EL PUZLE DE NICO*

Contingut que pots treballar amb aquesta activitat:

Àrea 1 **Coneixement de si mateix i autonomia personal:** Bloc 1.

Àrea 3 **Llenguatges. Comunicació i representació:** Blocs 1 i 3.

FITXA DE LECTURA *EL PUZLE DE NICO*

Necessitarem

Conte *El puzle de Nico* ([enllaç](#)).

Desenvolupament

- Llegir el conte "El puzle de Nico".
- En finalitzar, assegurar-nos, a partir d'una sèrie de preguntes, que han comprés el seu contingut i aclarir els dubtes que puguin quedar.
 - Per què volien escapar Cinc i Sis?
 - Què els van dir les peces dels puzles de la sala de jocs quan es van assabentar del que havien fet?
 - Per què la seua fugida afectava les seues companyes?
 - Quin pla van pensar Cinc i Sis per a poder tornar a la caixa del seu puzle?
 - No creieu que Nico podria haver esperat una mica més abans de tirar les peces del puzle?, no hauria d'haver buscat més a 5 i 6?
 - No creieu que el millor haguera sigut parlar-ho entre totes? Podrien haver baixat a la sala de joguets totes juntes.
 - El camí de tornada va ser difícil, especialment per a 6, us adoneu que a vegades costa reparar les nostres accions? Sovint, es necessita comptar amb l'ajuda d'els/les altres, com es veu això en el conte?
 - Què els van dir a les seues companyes quan es van reunir amb elles?
 - Què hem après amb aquest conte sobre la nostra responsabilitat cap als altres?

EL PUZLE DE NICO

Hola, em dic Cinc, i vull explicar-vos per què la meua amiga Sis i jo, vam posar en perill a les nostres companyes.

Gràcies a totes nosaltres els xiquets podien aprendre els números i divertir-se, això em feia molt feliç. Però quan Nico, el xiquet de la casa, muntava el nostre puzle i ens col·locava a cadascuna en el nostre lloc, jo el passava fatal. El meu lloc està en el centre i no puc moure'm, a vegades em falta l'aire.

A la meua amiga Sis i a mi ens encantaria conèixer altres puzles i a l'habitació de jocs que hi ha a la casa, segons sembla hi ha centenars de joguets!, així que pensarem un pla per a escapar.

Una nit, mentre totes dormien, ho vam fer. Un dels cotxes de carreres es va unir a nosaltres i es va oferir a portar-nos. Per fi coneixeríem coses noves!

El cotxe va arrancar a tota velocitat. La sala de jocs estava en la planta de baix de la casa, així que hi havia un tram molt perillós en el recorregut, les escales!

- Agarreu-vos fort!, -ens va dir el cotxe-, iniciem el descens!
 - Què divertit! Semblava que anàvem muntades en una muntanya russa!
 Quan arribarem a la sala de jocs tots dormien, ens col·locarem en un racó i esperarem que començara el dia.

El sol va entrar per les finestres i em vaig despertar, no podia creure el que veia!, prestatgeries plenes de joguets, circuits de trens pel sòl, bicicletes, disfresses i fins i tot un tobogan!

El primer que vam fer va ser tirar-nos per ell! En el racó de les disfresses, ens divertirem de valent provant-nos perruques de tots els colors. I passarem la resta del matí en la prestatgeria dels contes, gaudint d'aventures emocionants. Aquest lloc era increïble! Ens sentíem feliços.

Després de diversos dies recurrent cada racó, ens acostarem a la prestatgeria dels puzles a saludar a les nostres companyes.

- Hola som Cinc i Sis! vam dir molt contentes.
 - Hola! Ens coneixem? De quin puzle sou?, ens van preguntar.
 - Som d'un que està a l'habitació de Nico, no pertanyem a cap d'aquesta sala, vaig dir.
 - Volíem conèixer llocs nous, a altres joguets i a vosaltres, va dir Sis.
 Llavors, una de les peces del puzle més antic de la prestatgeria ens va dir:
 - De debò no us adoneu del que heu fet? A hores d'ara les vostres companyes estaran dins de la bossa dels puzles incomplets per a ser tirades al fem!
 - Quina bossa és aqueixa?, vaig dir.

- Quan un puzle perd alguna de les seues peces, ho tiren. Quan descobrisquen que no esteu faran el mateix amb les vostres companyes. Teniu que fer alguna cosa com més prompte millor!

Sis i jo no podíem creure el que estaven dient, nosaltres només volíem divertir-nos i ara, per la nostra culpa, les nostres companyes estaven en perill. Ens vam posar a pensar.

-“Ja sé el que farem”, vaig dir, - “hem d'intentar que Nico ens trobe i ens retorne a la nostra caixa. El millor serà aparéixer en la cuina a l'hora del berenar, just després puja a la seua habitació a fer els deures.”-

-Només falten dues hores perquè arribe del col·legi. Heu de caminar molt ràpid i no entretindre-us pel camí o perdreu la vostra oportunitat-, ens van dir. Eixirem a tot córrer.

Després d'una hora caminant Sis estava esgotada.

- No puc més Cinc, necessite descansar una estona.

-Però no tenim temps, Sis, si parem ara arribarem tard. No et preocupes jo t'ajudaré.

Vaig col·locar a Sis a la meua esquena i seguirem el camí.

Per fi arribarem a la cuina! Damunt de la taula estava el berenar de Nico. Ara només haviem de grimpar fins allí.

Li contarem a les estovalles tot el que havia passat i elles, molt amables, van allargar una de les seues puntes i ens va impulsar fins a dalt.

Nico va arribar del col·legi i només parava atenció al seu entrepà. Ja no sabíem què fer perquè ens mirara. Quan, per fi, ens va descobrir, va agafar un tros de xocolata i a nosaltres, i va pujar a la seua habitació.

Arribaríem a temps o les nostres companyes estarien ja en el fem?

Entrarem a l'habitació, el puzle no estava en el seu lloc! No ho haviem aconseguit! Llavors, Nico va eixir de nou, va baixar les escales i les dues imaginem que aniríem directes al fem, però, de sobte, va obrir una bossa i va traure d'allí a les nostres companyes.

Era la famosa bossa dels puzles incomplets! Ens va ficar a totes en la nostra caixa. Sis i jo no paràvem de fer salts d'alegria i abraçar a les nostres companyes. Els demanarem perdó.

- Per la nostra culpa totes vosaltres podíeu haver acabat en el fem. Hem après que som un equip i que hem de ser responsables perquè la nostra manera de comportar-nos pot fer mal a les altres”, vaig dir.

A partir d'aqueix dia, cada vegada que completaven el nostre puzle, ens sentíem orgulloses de pertànyer a ell i mai més pensarem a abandonar a les nostres companyes.

MUNTEM EL NOSTRE PUZLE

Necessitarem

Plantilles de fitxes de puzzle de l'annex.

Desenvolupament A

- Donar a cada xiquet/a una plantilla de fitxa de puzzle per acolorir i decorar al seu gust utilitzant la seua creativitat.
- Demanar a cada xiquet/a escriga el seu nom (si no saben, escriure en cada fitxa el nom dels xiquets i xiquetes abans de repartir-les) i que vaja acolorint una fitxa. Recordar que han de fer-ho responsablement, el millor que puguem.

Reflexió A

- Amb ajuda de les peces acolorides, formarem en el centre de la classe un puzzle que representarà al grup. Comentar en Assemblea: *"Aquest puzzle representa a la classe perquè està format amb les peces que cadascun/a heu acolorit"*.

- Com és el color del puzzle? Com són aqueixes peces? Són iguals?
- Ens agrada que el puzzle siga així? Què penseu de que en classe tots/es siguem diferents?
- Què passa si llevem una d'elles? (Llevar una fitxa qualsevol) I si traïem de la classe a ...? (Llegir el nom que hi ha escrit en la fitxa que retirem.) Us semblaria bé que marxara? Per què?
- Què passaria en el puzzle de la nostra classe si anàrem llevant peces, si no estigueren a gust alguns/es xiquets/es i volgueren marxar-se?

"Tots/es som importants perquè som diferents i aportem al grup coses diferents que el fan millor".

- Com pertanyem a aquest grup, que és la nostra classe, hem de ser responsables per a no afectar negativament la resta del grup. És molt important saber que, a vegades, encara que siga sense voler, podem actuar mal, desfavorint els/les altres, igual que va passar amb les peces 5 i 6 del puzzle del conte. Elles només volien conèixer la sala de jocs i no sabien que estaven perjudicant les seues companyes. Ens passa moltes vegades, que fem alguna cosa i no sabem que estem fent mal als altres.
- Alguna vegada us ha passat que hàgeu actuat malament amb altres persones encara que fora sense voler?

Desenvolupament B

- Repartir de nou peces del puzzle en blanc. Demaneu-los que dibuixen, a la seua manera, un exemple d'alguna vegada que hagen

I NFANTIL**R ESPONSABILITAT**

pogut actuar malament amb altres persones. No és necessari que ho expliquen als altres.

- Fer amb aquestes peces un nou puzle i col·locar-ho en un lloc visible de l'aula perquè cadascun/a veja el seu exemple i els ajude a pensar i reflexionar abans de repetir-lo. Això significa ser responsable.

